07/12/2020

Ο Αρχιεπ. Κρήτης μιλά για την περιπέτεια της υγείας του

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Κρήτης

Ο Αρχιεπίσκοπος Κρήτης κ.κ. Ειρηναίος, στην πρώτη του συνέντευξη μετά την πρόσφατη περιπέτεια της υγείας του, μοιράζεται με τους αναγνώστες του Cretalive και τον δημοσιογράφο Αντώνη Παντινάκη , τον "μεγαλύτερο πλούτο" της ζωής, την "αγάπη", και μερικές απ' τις πιο έντονες εμπειρίες του, απ' την πολυήμερη νοσηλεία του στο ΠΑΓΝΗ.

Μεγάλη του παρηγοριά, εκείνες τις δύσκολες ώρες, ήταν "η καρδιακή προσευχή μου στον Θεό, ώστε να γίνει το δικό Του θέλημα". Συνοδοιπόρος του, οι "προσευχές όλων των αδελφών μου".

Οι δεκάδες επιστολές συμπαράστασης που λαμβάνει καθημερινά, επιδρούν ενισχυτικά στο σώμα και την ψυχή του, ευρισκόμενος μέχρι και σήμερα υπό ιατρική παρακολούθηση και καθώς συνεχίζει τις φυσιοθεραπείες του.

Στο προσκέφαλο του νιώθει ακόμη τη θαλπωρή των γιατρών και των νοσηλευτών, των "λευκοφορεμένων αγγέλων", οι οποίοι "στάθηκαν όχι μόνο στο πλευρό μου, αλλά και στο προσκέφαλο όλων των ασθενών". Θα τους μνημονεύει "πάντοτε" με

ευγνωμοσύνη, για “την αφοσίωσή τους στο καθήκον και μάλιστα στις δύσκολες αυτές συνθήκες της πανδημίας”.

Μας καλεί “να σταθούμε με υπευθυνότητα και σύνεση” ενώπιον του “αδιόρατου εχθρού”, του κορωνοϊού: “Να ταπεινωθούμε”, “να ξαναδούμε με άλλα μάτια και άλλη προσέγγιση ολόκληρη τη ζωή μας” και “να μετανοήσουμε αληθινά” για “να ξαναβρούμε το δρόμο μας”.

Εν όψει της «μητρόπολης των εορτών», (αντ)εύχεται “σε όλους τους ανθρώπους του Τόπου μας να εορτάσουμε τα Χριστούγεννα αληθινά και καρδιακά”, προκειμένου “το νέο έτος 2021 να είναι καλύτερο από αυτό που τελειώνει και ο κάθε άνθρωπος να στέκεται στις επάλξεις του χρέους και του καθήκοντος, με πίστη, αγάπη, αλληλεγγύη και δύναμη!”.

“Η ζωή όλων είναι στα χέρια του Θεού” – “Είναι μεγάλη η συγκίνηση και η ευγνωμοσύνη μου!”

Σεβασμιώτατε, μπήκατε στο Νοσοκομείο και μετά στη ΜΕΘ. Πως το βιώσατε; Τι ήταν εκείνο που σας έδινε δύναμη τις δύσκολες ώρες; Υπήρξαν στιγμές που φοβηθήκατε; Πως είναι αλήθεια αυτό το συναίσθημα όταν νιώθετε πως ακροβατείτε στη διακεκαυμένη ζώνη ;

Σας ευχαριστώ για τη δυνατότητα αυτής της επικοινωνίας. Είναι αλήθεια ότι η πολυήμερη νοσηλεία μου στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο, ήταν μια δύσκολη περίοδος της ζωής μου κυρίως διότι στερήθηκα την επικοινωνία καί την αναστροφή μου με τους ανθρώπους. Ο Επίσκοπος είναι Ποιμένας, δηλαδή Πατέρας και η φυσική του θέση και παρουσία είναι με το ποίμνιο του.

Κυρίως στη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας ήταν έντονη η αίσθηση της μοναξιάς, καθώς στο χώρο εκείνο δεν υπάρχουν περιθώρια επικοινωνίας. Βέβαια, το εξαίρετο Ιατρικό και Νοσηλευτικό Προσωπικό της Μονάδας, με ανθρωπιά και αγάπη, δεν επέτρεψε στην ανθρώπινη αγωνία ή στη μοναξιά να κυριαρχήσουν. Προσωπικώς, δεν θα έλεγα ότι αισθάνθηκα φόβο. Γνωρίζω καλά ότι η ζωή όλων μας είναι στα χέρια του Θεού. Το θέλημα του Θεού γίνεται στη ζωή μας και πρέπει κάθε στιγμή να είμαστε έτοιμοι να δεχθούμε ως ευλογία, οτιδήποτε Εκείνος επιτρέπει στην καθημερινότητά μας. Στις ώρες εκείνες μεγάλη παρηγοριά για εμένα ήταν η καρδιακή προσευχή μου στον Θεό, ώστε να γίνει το δικό Του θέλημα. Σε αυτή την προσωπική μου προσευχή είχα «συνοδοιπόρο» τις προσευχές όλων των αδελφών μου.

Βιώσατε έντονα συναισθήματα από την αγάπη των συνανθρώπων μας, πόσο σας βοήθησε τη δύσκολη ώρα;

Είναι αλήθεια ότι η αγάπη και οι προσευχές των ανθρώπων, από την Κρήτη, αλλά και από άλλα μέρη της Ελλάδας και του κόσμου, με συγκίνησε βαθύτατα. Εκφράζω τις εγκάρδιες ευχαριστίες μου μέσα και από αυτή την επικοινωνία προς όλους ανεξαιρέτως. Από τον Παναγιώτατο Οικουμενικό μας Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο, τους Μακαριωτάτους Προκαθημένους Εκκλησιών, την Ιερά Επαρχιακή Σύνοδο της Εκκλησίας μας και όλους τους Αρχιερείς, κληρικούς και λαϊκούς αδελφούς μας, πού με κάθε τρόπο εξέφρασαν το ενδιαφέρον και τήν αγάπη τους. Είναι σπουδαίο στις δύσκολες αυτές συνθήκες να παραμένουμε ΑΝΘΡΩΠΟΙ και να εκφραζόμαστε με αγάπη ο ένας για τον άλλο. Από την πρώτη στιγμή της εξόδου μου από το Νοσοκομείο διαβάζω δεκάδες επιστολές αγάπης και συμπαράστασης. Αυτό μου δίνει δύναμη. Είναι μεγάλη η συγκίνηση και η ευγνωμοσύνη μου! Η αγάπη των ανθρώπων είναι ο μεγαλύτερος πλούτος! Δόξα τω Θεώ, για αυτό το μεγάλο δώρο και αυτή την ευλογία του Θεού στη ζωή μου.

Η επαφή με τους ήρωες με τις άσπρες μπλούζες και την καθημερινή επαφή με γιατρούς και νοσηλευτικό προσωπικό ήταν σίγουρα ένα μάθημα ζωής!

Θέλω να καταθέσω, επίσης, ένα μεγάλο ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ, προς όλους τους Ιατρούς και το Νοσηλευτικό Προσωπικό του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου και κυρίως της Νευρολογικής Κλινικής. Ευχαριστώ τον εξαίρετο Καθηγητή κ. Παναγιώτη Μήτσια, με όλους τους εκλεκτούς συναδέλφους του, καθώς και όλο το Νοσηλευτικό Προσωπικό της Κλινικής. Ως λευκοφορεμένοι «άγγελοι αγάπης» στάθηκαν όχι μόνο στο πλευρό μου, αλλά και στο προσκέφαλο όλων των ασθενών. Διαπίστωσα την αγάπη και την αφοσίωσή τους στο καθήκον και μάλιστα στις δύσκολες αυτές συνθήκες της πανδημίας. Τους μνημονεύω και θα τους μνημονεύω πάντοτε με αγάπη και ευγνωμοσύνη. Ο Θεός να τους ευλογεί και να τους στηρίζει.

Τι θα θέλετε να πείτε σε όλους όσοι ακόμα και σήμερα στη δύσκολη εποχή της πανδημίας, δείχνουν να μην κατανοούν πως στα Νοσοκομεία μας δίνεται μια δύσκολη καθημερινή μάχη, ένας «πόλεμος» ;

Είναι πλέον φανερό και αδιαμφισβήτητο ότι ο αδιόρατος αυτός «εχθρός» του νέου κορωνοϊού απειλεί το υγειονομικό σύστημα σε όλο τον κόσμο και δημιουργεί δυσκολίες και διλήμματα. Όλοι οφείλουμε να σταθούμε με υπευθυνότητα και σύνεση, ενώπιον της έκτακτης αυτής κατάστασης. Δεν έχουμε δικαίωμα επιπολαιότητας ή αδιαφορίας. Οφείλουμε να σταθούμε όχι με φόβο και φοβίες, ούτε με υπερβολές καί κινδυνολογίες, αλλά να σταθούμε ενωμένοι με ΑΓΑΠΗ! Να

σταθούμε με σύνεση και να συμβάλουμε όλοι μαζί στην αντιμετώπιση της έκτακτης αυτής κατάστασης. Στα Νοσοκομεία μας υπάρχει μεγάλη πίεση. Είδα τον αγώνα και τις αγωνίες των ανθρώπων στο χώρο της Υγείας. Διαπίστωσα τις προσπάθειές τους να αντιμετωπίσουν με αποτελεσματικότητα κάθε πρόβλημα και δυσκολία. Όλοι οφείλουμε στον αγώνα αυτό να βοηθήσουμε να ξεπερασθεί η παγκόσμια κρίση και να μην αντιμετωπίσουμε επιπόλαια αυτή τη δοκιμασία μας. Η πανδημία μας αφορά όλους και δεν εξαιρεί κανένα. Για το λόγο αυτό και καλούμαστε όλοι να σταθούμε υπεύθυνα και αληθινά απέναντι σε αυτή τη δυσκολία, με θάρρος και ελπίδα, όχι με απελπισία και φοβίες. Όλοι μαζί μπορούμε να ξεπεράσουμε την κατάσταση αυτή, εάν ο καθένας μας, στο βαθμό που του αναλογεί, σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων και κάνουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε, έχοντας ως κίνητρό μας την αγάπη προς τον άνθρωπο.

Τι θα θέλατε να ευχηθείτε εν όψει των Χριστουγέννων στους πιστούς και με αφορμή τον αγώνα κατά του κορωνοϊού;

Θέλω να ευχηθώ σε όλους τους ανθρώπους του Τόπου μας να εορτάσουμε τα Χριστούγεννα αληθινά και καρδιακά. Οι εξωτερικές δύσκολες και διαφορετικές συνθήκες αυτής της χρονιάς δεν πρέπει να γίνουν αφορμή και αιτία απογοήτευσης.

Ο Χριστός ήλθε στον κόσμο, έγινε άνθρωπος, για να σώσει τον άνθρωπο. Ας μην μείνουμε σε εξωτερικές δυσκολίες, αλλά ας αναζητήσουμε το αληθινό μήνυμα των Χριστουγέννων, της «μητρόπολης των εορτών», που δεν εγκλωβίζεται σε εξωτερικούς στολισμούς, ούτε σε πολυάνθρωπα και πλούσια τραπέζια.

Ο Χριστός ήλθε στον κόσμο μέσα σε μια φάτνη. Σιγανά και ταπεινά έδωσε στην ανθρωπότητα «χαράν μεγάλην»! Αυτή τη χαρά, την εσωτερική και καρδιακή να μοιρασθούμε! Μην παραμείνουμε άγευστοι αυτής της χαράς. Μην είναι τα Χριστούγεννα χωρίς Χριστό! Καμιά απογοήτευση να μην κυριαρχήσει. Καμιά επιπολαιότητα να μην υπερνικήσει την ευθύνη μας σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες. Μπορεί ο καθένας μας, μέσα σε μια φαινομενική «μοναξιά» τούτων των καιρών, να είναι με όλους και να μην αισθάνεται μόνος.

Αυτός ας είναι το μήνυμα τα εφετινά Χριστούγεννα! Τα σπίτια μας ας ξαναγίνουν ταπεινή «φάτνη», για να φιλοξενήσουν τον μικρό Χριστό! Οι σκληρές καρδιές ας μαλακώσουν, για να σπαργανωθεί εκεί ο Χριστός! Ο εγωισμός του δήθεν «παντοδύναμου» ανθρώπου ας καμφθεί για να έχει «τόπο» ο Χριστός μας να αναπαυθεί.

Η παγκόσμια αυτή δοκιμασία, ως ένα πνευματικό επιτίμιο του Ουρανού, έρχεται να βοηθήσει να ταπεινωθούμε, να στρέψουμε το βλέμμα μας στον ουρανό, να

προσευχηθούμε, να ξαναδούμε με άλλα μάτια και άλλη προσέγγιση ολόκληρη τη ζωή μας, να μετανοήσουμε αληθινά, να ξαναβρούμε το δρόμο μας, μακριά από υπερβολές και επικίνδυνες και εγωιστικές αυτονομήσεις, να ξαναγίνουμε αληθινοί αναζητητές μιας αληθινής σχέσης με τον Θεό και με τις έμψυχες εικόνες του, τους ανθρώπους.

Εύχομαι σε όλους χρόνια ευλογημένα και χαριτωμένα από τη Χάρη του Σαρκωθέντος Θεού μας. Το νέο έτος 2021 να είναι καλύτερο από αυτό που τελειώνει και ο κάθε άνθρωπος να στέκεται στις επάλξεις του χρέους και του καθήκοντος, με πίστη, αγάπη, αλληλεγγύη και δύναμη!